

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2004/38 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 dalies c punktą galima aiškinti taip: valstybė narė, esant tam tikroms sąlygoms, gali reikalauti, kad tiesioginis palikuonis, kuris yra 21 metų amžiaus arba vyresnis, būtų bandęs, tačiau nesėkmingai, gauti darbą, pagalbą savo paties išlaikymui iš savo kilmės valstybės valdžios institucijų ir (arba) kitaip save išlaikyti, kad būtų laikomas išlaikytiniu ir todėl jam būtų taikoma Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punkte esanti sąvoka „šėimos narys“?
2. Ar aiškinant Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 dalies c punkte esančią sąvoką „išlaikytiniai“ turi kokią nors reikšmę tai, kad giminaitis dėl asmeninių aplinkybių, kaip antai amžius, išsilavinimas ir sveikata, yra tokioje padėtyje, kad gali susirasti darbą ir, be to, siekia pradėti dirbti valstybėje narėje, o tai reiškia, kad nebetenkinamos sąlygos jį vertinti kaip išlaikomą šėimos narį, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šėimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46).

2012 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Europos Parlamentą, Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-427/12)

(2012/C 355/20)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve

Atsakovai: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo ⁽¹⁾ 80 straipsnio 1 dalį, kuria numatyta, kad priemonės, kuriomis nustatomi Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) mokėtini mokesčiai, priimanos įgyvendinimo aktu, kaip jis suprantamas pagal SESV 291 straipsnį, o ne deleguotoju aktu pagal 290 straipsnį.
- Palikti galioti panaikintos nuostatos ir visų jos pagrindu priimtų teisės aktų padarinius, kol per protingą terminą neįsigalios nauja ją keičianti nuostata.

— Priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.

Šio reikalavimo nepatenkinus, jeigu Teisingumo Teismas nuspręš, kad šis prašymas dėl dalinio panaikinimo yra nepriimtinas:

— panaikinti visą minėtą reglamentą,

— palikti galioti minėto reglamento ir visų jo pagrindu priimtų teisės aktų padarinius, kol per protingą terminą neįsigalios naujas jį keičiantis teisės aktas,

— priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo ieškinį Komisija grindžia vieninteliu pagrindu dėl Sutarties pažeidimo ir visų pirma dėl reglamentavimo įgaliojimų, kuriuos Sąjungos teisės aktų leidėjas gali suteikti Komisijai pagal SESV 290 ir 291 straipsnius, suteikimo sistemos pažeidimo.

Komisija tvirtina, kad Taryba ir Parlamentas klaidingai nusprendė suteikti Komisijai vykdomąją kompetenciją pagal SESV 291 straipsnį, siekdami nustatyti Europos cheminių medžiagų agentūrai mokėtinus mokesčius. Komisijos nuomone, teisės aktas, kurį reikia priimti pagal Reglamento (ES) Nr. 528/2012 80 straipsnio 1 dalį, faktiškai laikytinas deleguotoju aktu, kaip jis suprantamas pagal SESV 290 straipsnį, nes juo siekiama papildyti tam tikras neesmines įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas. Atsižvelgiant į Komisijai suteiktą įgaliojimų pobūdį ir įgyvendinant šiuos įgaliojimus priimtino teisės akto dalyką, toks teisės aktas turėtų būti priimtas ne pagal SESV 291 straipsnio procedūrą, o pagal SESV 290 straipsnyje numatytą procedūrą.

⁽¹⁾ OL L 167, p. 1.

2012 m. rugsėjo 24 d. Leifheit AG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-334/10 Leifheit AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-432/12 P)

(2012/C 355/21)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Leifheit AG, atstovaujama advokatų V. Töbelmann ir G. Hasselblatt

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Vermop Salmon GmbH

Apeliantės reikalavimai

1. Panaikinti 2012 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-334/10.
2. Panaikinti 2010 m. gegužės 12 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 924/2009-1.
3. Priteisti iš VRDT bylinėjimosi Teisingumo Teisme, Bendrajame Teisme ir Apeliacinėje taryboje išlaidas bei apeliantės patirtas išlaidas.

Tuo atveju, jeigu *Vermop Salmon GmbH* dalyvautų procese kaip į bylą įstojusi šalis,
4. nurodyti jai padengti savo pačios bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrojo Teismo 2012 m. liepos 12 d. Sprendimas turi būti panaikintas, nes teisiniu požiūriu Bendrasis Teismas klaidingai įvertino patikrinimo, kurį pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo⁽¹⁾ 63 straipsnio 1 dalį ir 64 straipsnio 1 dalį turi atlikti Apeliacinė taryba vykstant apeliacinei procedūrai, apimtį.

Bendrasis Teismas neatsižvelgė į funkcinio tęstinumo tarp atskirų VRDT instancijų principą ir neįvertino to, kad net ir aiškiai suformuluoti reikalavimai neatleidžia Apeliacinės tarybos nuo jos pareigos atlikti išsamų faktinį ir teisinį skundžiamo sprendimo vertinimą.

Galiausiai Bendrasis Teismas savo sprendimą grindė tuo, kad ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų klausimas yra išankstinis specifinis klausimas, kurio Apeliacinė taryba nepivalo nagrinėti.

Taigi Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad šis klausimas, kaip ir reikalavimas įrodyti prekių ženklo naudojimą, yra protesto procedūros sudedamoji dalis ir todėl turi būti nagrinėjamas Apeliacinėje taryboje.

Be to, Bendrasis Teismas pažeidė 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes vertindamas galimybę supainioti klaidingai taikė bendruosius principus.

Visų pirma, vertindamas žymenų panašumą Bendrasis Teismas rėmėsi empirine taisykle, pagal kurią žodžių pradžios vartotojams atrodo svarbesnės už kitas prekių ženklo sudedamąsias dalis ir nepatikrino, ar šiuo atveju ši empirinė taisyklė yra taikytina.

Be to, Bendrasis Teismas nepakankamai išnagrinėjo apeliantės argumentus, susijusius su prekių panašumu. Bendrasis Teismas atkartojo Apeliacinės tarybos paaiškinimus, nepatikrinęs jų teisingumo.

⁽¹⁾ OL L 78, p. 1.

2012 m. rugsėjo 26 d. Luigi Marcuccio pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. liepos 3 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimtose nutarties byloje T-27/12 *Marcuccio prieš Teisingumo Teismą*

(Byla C-433/12)

(2012/C 355/22)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantas: Luigi Marcuccio, atstovaujamas G. Cipressa

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

Apelianto reikalavimai

- Panaikinti visą be išimties 2012 m. liepos 3 d. Bendrojo Teismo nutartį byloje T-27/12
- Pagrindinis reikalavimas: priteisti iš Teisingumo Teismo ieškovo bylinėjimosi išlaidas tiek pirmoje, tiek apeliacinėje instancijoje ir patenkinti visus be išimties ieškovo reikalavimus, nurodytus pradiniam dokumente pirmojoje instancijoje.
- Papildomas reikalavimas: grąžinti bylą Bendrajam Teismui naujam sprendimui dėl esmės priimti.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skundžiama nutartis buvo visiškai nemotyvuota, nepagrįsta ir nelogiška, faktai joje buvo iškreipti. Bendrasis Teismas neteisingai kvalifikavo kelis ieškovo laiškus, adresuotus Teisingumo Teismo pirmajam generaliniam advokatui, kaip prašymus peržiūrėti, kaip tai suprantama pagal SESV 256 straipsnio antrą pastraipą.